

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาที่หนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาภาษาไทย ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๑๑ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของครูที่สอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา ๑ ในกรุงเทพมหานคร โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดกรุงเทพมหานคร สังกัดละ ๑๐๐ คน รวม ๒๐๐ คน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นดังนี้

ตอนที่ ๑ สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ครูชั้นประถมศึกษา ๑ ที่เป็นตัวอย่างประชากรรวม ๒๐๐ คน เป็นผู้ชาย ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๐ เป็นผู้หญิง ๑๙๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๐๐ สำหรับครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เป็นผู้หญิงทั้งหมด ๑๐๐ คน ส่วนครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นผู้ชาย ๒ คน ผู้หญิง ๙๘ คน

ครูที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๒๐๐ คนนี้ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๓๕ - ๓๙ ปี รวม ๘๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๐๐ รองลงมาคืออายุระหว่าง ๔๐ - ๔๔ ปี รวม ๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕๐ และอายุระหว่าง ๓๐ - ๓๔ ปี รวม ๓๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๕๐ ตามลำดับ เมื่อแยกอายุของครูตามสังกัดปรากฏว่า ครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาอายุมากที่สุด ๕๔ ปี อายุน้อยที่สุด ๒๒ ปี อายุเฉลี่ย ๓๖.๕ ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุ ๓.๖๕ ปี ส่วนครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร อายุมากที่สุด ๕๕ ปี อายุน้อยที่สุด ๒๑ ปี อายุเฉลี่ย ๓๔.๓ ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุ ๑.๕๖ ปี จำนวนครูแต่ละช่วงอายุได้แสดงไว้ในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ อายุของครูชั้นประถมปีที่หนึ่ง โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดกรุงเทพมหานคร

อายุ (ปี)	ครูกรมสามัญฯ ๑๐๐ คน จำนวนและร้อยละ	ครู ก. พ. ม. ๑๐๐ คน จำนวนและร้อยละ	รวมครูทั้งสองสังกัด ๒๐๐ คน	
			จำนวน	ร้อยละ
๕๕ - ๕๙	๐	๒	๒	๑.๐๐
๕๐ - ๕๔	๓	๕	๘	๔.๐๐
๔๕ - ๔๙	๙	๒	๑๑	๕.๕๐
๔๐ - ๔๔	๒๗	๑๘	๔๕	๒๒.๕๐
๓๕ - ๓๙	๒๖	๒๔	๕๐	๒๕.๐๐
๓๐ - ๓๔	๑๙	๑๘	๓๗	๑๘.๕๐
๒๕ - ๒๙	๑๕	๒๐	๓๕	๑๗.๕๐
๒๐ - ๒๔	๕	๑๑	๑๖	๘.๐๐

จากตารางที่ ๑ จะเห็นว่าครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๔๐ - ๔๔ ปี รองลงมาคืออายุระหว่าง ๓๕ - ๓๙ ปี และอายุระหว่าง ๓๐ - ๓๔ ปี ส่วนครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๓๕ - ๓๙ ปี รองลงมาคืออายุระหว่าง ๒๕ - ๒๙ ปี และที่มีจำนวนเท่ากันคืออายุระหว่าง ๔๐ - ๔๔ ปี และ ๓๐ - ๓๔ ปี.

พฤติทางการศึกษาของตัวอย่างประชากรได้แสดงไว้ในตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ วุฒิทางการศึกษาของครูชั้นประถมปีที่ ๑ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

วุฒิทางการศึกษา	ครูกรมสามัญฯ ๑๐๐ คน	ครู ก.ท.ม.๑๐๐ คน	รวมครูทั้งสองสังกัด ๒๐๐ คน	
	จำนวนและร้อยละ	จำนวนและร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาโท	๑	๐	๑	๐.๕๐
ปริญญาตรี	๓๔	๑๗	๕๑	๒๕.๕๐
ป.ก.ศ.สูงหรือเทียบเท่า	๖๒	๖๓	๑๒๕	๖๒.๕๐
ป.ก.ศ.หรือเทียบเท่า	๓	๑๗	๒๐	๑๐.๐๐
ต่ำกว่า ป.ก.ศ.	๐	๓	๓	๑.๕๐

จากตารางที่ ๒ จะเห็นว่าครูทั้งสองสังกัดส่วนใหญ่มีวุฒิ ป.ก.ศ.สูงหรือเทียบเท่า รองลงมา มีวุฒิปริญญาตรี และ ป.ก.ศ.หรือเทียบเท่าตามลำดับ ครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษามีวุฒิปริญญาโท เป็นวุฒิสองชั้น วุฒิ ป.ก.ศ.หรือเทียบเท่าเป็นวุฒิต่ำสุด และครูมีวุฒิปริญญาตรีมากกว่า ป.ก.ศ.หรือเทียบเท่า ถึงร้อยละ ๘๖ ส่วนครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมีวุฒิปริญญาตรีเป็นวุฒิสองชั้น วุฒิต่ำสุดนั้นต่ำกว่า ป.ก.ศ. และครูที่มีวุฒิปริญญาตรีกับ ป.ก.ศ.หรือเทียบเท่า มีจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ ๑๗ เป็นต้นที่สังเกตว่าโดยเฉลี่ยแล้วครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษามีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ประสบการณ์ในการเป็นครูของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองสังกัด ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเป็นครูระหว่าง ๑๖ - ๒๐ ปี จำนวน ๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๕๐ รองลงมาคือระหว่าง ๑ - ๕ ปี จำนวน ๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๐๐ และระหว่าง ๑๑ - ๑๕ ปี จำนวน ๔๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๕๐ ตามลำดับ ครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา มีประสบการณ์

ในการเป็นครูมากที่สุด ๓๘ ปี น้อยที่สุด ๑ ปี เฉลี่ย ๑๘.๕ ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 ของประสบการณ์ในการเป็นครู ๗.๓๘ ปี ส่วนครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครที่ประสบการณ์
 ในการเป็นครูมากที่สุด ๓๕ ปี น้อยที่สุด ๑ ปี เฉลี่ย ๑๑.๖๕ ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
 ประสบการณ์ในการเป็นครู ๗.๓๘ ปี จำนวนครูที่มีประสบการณ์มากที่สุดแยกตามสังกัดได้ แสดง
 รายละเอียดดังตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ ประสบการณ์ในการเป็นครูของครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียน
 สังกัดกรุงเทพมหานคร

ช่วงเวลา (ปี)	ครูกรมสามัญ ๑๐๐คน จำนวนและร้อยละ	ครู ก.ท.ม. ๑๐๐คน จำนวนและร้อยละ	รวมครูทั้งสองสังกัด ๒๐๐ คน	
			จำนวน	ร้อยละ
๓๑ - ๓๕	๑	๒	๓	๑.๕๐
๒๖ - ๓๐	๔	๑	๕	๒.๕๐
๒๑ - ๒๕	๕๕	๗	๖๒	๑๑.๐๐
๑๖ - ๒๐	๒๓	๒๒	๔๕	๒๒.๕๐
๑๑ - ๑๕	๑๕	๒๔	๓๙	๑๙.๕๐
๖ - ๑๐	๑๒	๑๔	๒๖	๑๓.๐๐
๑ - ๕	๑๖	๓๐	๔๖	๒๓.๐๐

จากตารางที่ ๓ จะเห็นว่าครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์
 ในการเป็นครูระหว่าง ๑๖ - ๒๐ ปี รองลงมาคือระหว่าง ๑๑ - ๑๕ ปี และระหว่าง ๖ - ๑๐ ปี
 ส่วนครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเป็นครู ระหว่าง ๑ - ๕ ปี
 รองลงมาคือระหว่าง ๑๑ - ๑๕ ปี และระหว่าง ๑๖ - ๒๐ ปี เป็นที่น่าสังเกตว่าครูโรงเรียน
 สังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเป็นครูมากกว่าครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ครูที่ตอบแบบสอบถามทั้งสองสังกัดส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนชั้นประถมศึกษา
ระหว่าง ๑ - ๕ ปี จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓ รองลงมาคือเคยสอนระหว่าง
๖ - ๑๐ ปี จำนวน ๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๕๐ และระหว่าง ๑๑ - ๑๕ ปี จำนวน ๑๕ คน
คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๐ ตามลำดับ ครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษามีประสบการณ์ในการสอนชั้น
ประถมปีที่ ๑ มากที่สุด ๓๓ ปี น้อยที่สุด ๑ ปี เฉลี่ย ๘.๓ ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประสบการณ์
ในการสอนชั้นประถมปีที่ ๑ ๓.๘๕ ปี และครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีประสบการณ์ในการ
สอนประถมปีที่ ๑ มากที่สุด ๓๖ ปี น้อยที่สุด ๑ ปี เฉลี่ย ๖.๓๖ ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ประสบการณ์ในการสอนชั้นประถมปีที่ ๑ ๖.๒๑ ปี รายละเอียดประสบการณ์ของครูในการสอนชั้น
ประถมปีที่ ๑ ได้แสดงไว้ในตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔ ประสบการณ์ในการสอนชั้นประถมปีที่ ๑ ของครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
และโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ช่วงเวลา (ปี)	ครูกรมสามัญฯ ๑๐๐ คน จำนวนและร้อยละ	ครู ก.ท.ม. ๑๐๐ คน จำนวนและร้อยละ	รวมครูทั้งสองสังกัด ๒๐๐ คน	
			จำนวน	ร้อยละ
๓๑ - ๓๕	๐	๑	๑	๑.๕๐
๒๖ - ๓๐	๐	๐	๐	๐
๒๑ - ๒๕	๒	๓	๕	๒.๕๐
๑๖ - ๒๐	๑	๕	๖	๓.๐๐
๑๑ - ๑๕	๕	๑๐	๑๕	๗.๕๐
๖ - ๑๐	๑๓	๑๔	๒๗	๑๓.๕๐
๑ - ๕	๓๕	๒๗	๖๒	๓๑.๐๐

จากตารางที่ ๔ จะเห็นว่าครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดกรุงเทพมหานคร
มีประสบการณ์ในการสอนชั้นประถมปีที่ ๑ มากน้อยอยู่ในช่วงเวลาเดียวกัน คือส่วนใหญ่มีประสบการณ์

ในการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ระหว่าง ๑ - ๕ ปี รองลงมาคือระหว่าง ๖ - ๑๐ ปี และระหว่าง ๑๑ - ๑๕ ปี ตามลำดับ

สำหรับเรื่องผลการอบรมครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษาฉบับใหม่ ครูทั้งสองสังกัดเคยเข้ารับการอบรมแล้วจำนวน ๑๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕๐ แยกเป็นครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาที่เคยเข้ารับการอบรม ๕๕ คน และครูสังกัดกรุงเทพมหานคร ๘๖ คน ครูที่เข้ารับการอบรมทั้งหมด ๑๔๑ คน มีความเห็นว่าการอบรมมีประโยชน์ค่อนข้างมาก ๑๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๘๐ มีประโยชน์มาก ๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๙ มีประโยชน์ค่อนข้างน้อย ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๐๔ และมีประโยชน์น้อย ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๖๖ ดังรายละเอียดในตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับผลที่ได้จากการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑

ผลที่ได้จากการอบรม	ครูกรมสามัญฯ ๕๕		ครู ก.ท.ม. ๘๖		รวมครูทั้งสองสังกัด ๑๔๑ คน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มาก	๓๑	๑๖.๒๓	๒๔	๑๔.๖๖	๕๕	๓๐.๔๙
ค่อนข้างมาก	๔๕	๒๓.๕๖	๕๓	๒๙.๘๔	๑๐๒	๕๓.๘๐
ค่อนข้างน้อย	๑๖	๘.๓๔	๓	๓.๖๖	๒๓	๑๖.๐๔
น้อย	๔	๒.๐๔	๓	๑.๕๓	๗	๓.๖๖

เหตุผลในการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ของครูทั้งสองสังกัดเพราะได้รั้คัดเลือกเป็นส่วนใหญ่ ๑๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๕๐ รองลงมาคือสมัครใจ ๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๑๑ และเหตุผลอื่น ๆ ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๐

สำหรับครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ๑๐๐ คน สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพราะได้รั้คัดเลือก ๖๓ คน สมัครใจ ๓๔ คน และเหตุผลอื่น ๆ ๓ คน

ส่วนครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ๑๐๐ คน สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เพราะได้รั้คัดเลือก ๕๔ คน สมัครใจ ๔๐ คน และเหตุผลอื่น ๆ ๖ คน

เป็นที่น่าสังเกตุว่าครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สมัครใจสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ มากกว่าครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาถึง ๖ คน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๒ ในเรื่องความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษา ๑ เกี่ยวกับการสอนภาษาไทย
ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ มีรายละเอียดดังตารางที่ ๒ - ๑๘

ตารางที่ ๒ นำหนักเฉลี่ยและการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างครูชั้นประถม
ปีที่ ๑ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษากับสังกัดกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับอาคาร
สถานที่และแหล่งบริการทางวิชาการ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเพียงพอ ของอาคารสถานที่และแหล่ง บริการทางวิชาการ	ครูกรมสามัญฯ			ครู ก.ท.ม.			Z
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
ก. ความเพียงพอของอาคารเรียน ห้องต่าง ๆ ในโรงเรียน							
๑ อาคารเรียนที่มีอยู่	๓.๐	๐.๘๒	ค่อนข้างมาก	๓.๐	๐.๘๖	ค่อนข้างมาก	๐
๒ ห้องพักครู	๑.๘๐	๐.๖๘	ค่อนข้างน้อย	๒.๑๐	๐.๘๒	ค่อนข้างน้อย	- ๒.๘๐*
๓ จำนวนห้องต่อนักเรียนทั้งหมด	๒.๓๘	๐.๘๐	ค่อนข้างมาก	๒.๘๕	๐.๘๕	ค่อนข้างมาก	- ๐.๕๑
ข. จำนวนของครุภัณฑ์ในห้องเรียน							
๔ กระดานดำ	๓.๒๖	๐.๖๓	ค่อนข้างมาก	๓.๒๗	๐.๕๖	ค่อนข้างมาก	- ๐.๐๒
๕ โต๊ะ เก้าอี้	๒.๘๗	๐.๘๘	ค่อนข้างมาก	๒.๘๕	๐.๖๕	ค่อนข้างมาก	๐.๑๘
๖ บอร์ด ป้ายนิเทศ	๒.๘๖	๐.๓๓	ค่อนข้างมาก	๒.๖๒	๐.๘๕	ค่อนข้างมาก	๒.๒๘*
ค. สภาพของห้องเรียนที่ช่วยเสริม บรรยากาศในการเรียน							
๗ แสงสว่าง	๒.๘๕	๐.๘๘	ค่อนข้างมาก	๓.๐๘	๐.๓๕	ค่อนข้างมาก	- ๑.๒๘
๘ การถ่ายเทของอากาศ	๓.๐๑	๐.๘๑	ค่อนข้างมาก	๓.๑๘	๐.๓๖	ค่อนข้างมาก	- ๑.๑๗
๙ การปราศจากสิ่งรบกวนต่างๆ	๒.๖๒	๐.๘๖	ค่อนข้างมาก	๒.๕๗	๐.๘๖	ค่อนข้างมาก	๐.๐๖
๑๐ ขนาดความกว้างของห้องเรียน	๓.๒๕	๐.๕๕	ค่อนข้างมาก	๓.๑๘	๐.๖๓	ค่อนข้างมาก	๐.๓๑

ตารางที่ ๖ (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเพียงพอ ด้านอาคารสถานที่และแผนก บริการทางวิชาการ	ครูกรมสามัญ			ครู ก.ท.ม.			Z
	χ	S.T.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
ง. สภาพและความเพียงพอของวัสดุ ครุภัณฑ์ต่างๆที่มีอยู่ในโรงเรียน							
๑๑ ตู้เก็บเอกสาร	๒.๕๑	๐.๘๖	ค่อนข้างมาก	๒.๕๑	๐.๘๗	ค่อนข้างน้อย	๓.๒๘*
๑๒ เครื่องพิมพ์ดีด	๒.๘๑	๐.๗๐	ค่อนข้างมาก	๒.๕๓	๐.๘๕	ค่อนข้างน้อย	๒.๕๓*
๑๓ เครื่องอัดสำเนา	๒.๕๗	๐.๘๕	ค่อนข้างมาก	๒.๒๗	๐.๙๖	ค่อนข้างน้อย	๒.๓๔*
๑๔ กระดาษเขียนแผนภูมิ บัตรคำ แถบประโยค	๒.๕๑	๐.๗๐	ค่อนข้างมาก	๒.๕๒	๐.๙๖	ค่อนข้างน้อย	๓.๓๕*
๑๕ เครื่องบันทึกเสียง	๒.๑๖	๐.๘๗	ค่อนข้างน้อย	๑.๘๓	๐.๙๐	ค่อนข้างน้อย	๒.๖๕*
๑๖ เครื่องฉายภาพยนตร์	๑.๕๓	๐.๕๔	ค่อนข้างน้อย	๑.๒๘	๐.๗๑	น้อย	๕.๕๖*
๑๗ เครื่องฉายสไลด์	๑.๕๗	๐.๕๔	ค่อนข้างน้อย	๑.๓๐	๐.๖๖	น้อย	๕.๘๓*
๑๘ เครื่องรับโทรทัศน์	๑.๕๒	๐.๗๑	น้อย	๑.๗๕	๐.๕๐	ค่อนข้างน้อย	๒.๓๕*
จ. การให้บริการต่างๆในโรงเรียน							
๑๙ ห้องสมุด	๒.๘๐	๐.๘๐	ค่อนข้างมาก	๒.๕๓	๐.๘๑	ค่อนข้างน้อย	๒.๓๘*
๒๐ มุมหนังสือ	๒.๕๐	๐.๗๓	ค่อนข้างน้อย	๒.๓๐	๐.๗๔	ค่อนข้างน้อย	๑.๙๖*
๒๑ การสอนรวมเสริม	๒.๕๕	๐.๗๐	ค่อนข้างน้อย	๒.๕๕	๐.๖๑	ค่อนข้างน้อย	๑.๐๘
๒๒ โครงการอาหารกลางวัน	๒.๗๑	๐.๘๒	ค่อนข้างมาก	๒.๕๖	๐.๘๓	ค่อนข้างมาก	๑.๖๕
๒๓ โครงการสุขภาพ	๒.๘๔	๐.๖๘	ค่อนข้างมาก	๒.๕๘	๐.๗๓	ค่อนข้างน้อย	๔.๑๒*
๒๔ โครงการช่วยเหลือเด็ก ยากจน	๓.๑๓	๐.๖๓	ค่อนข้างมาก	๒.๗๑	๐.๗๔	ค่อนข้างมาก	๔.๓๓*
๒๕ โครงการแนะแนว	๒.๕๑	๐.๗๔	ค่อนข้างน้อย	๒.๐๖	๐.๗๖	ค่อนข้างน้อย	๔.๒๕*

* P < .๐๕

จากตารางที่ ๒ ปรากฏว่าน้ำหนักความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูชั้นประถมปีที่ ๑ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับอาคารสถานที่และแหล่งบริการทางวิชาการไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ รวม ๑๐ เรื่อง ใน ๒๕ เรื่อง คือเรื่องความเพียงพอของอาคารเรียนที่มีอยู่ จำนวนห้องตักนักเรียนทั้งหมด กระจกหน้าต่าง โตะและเกาอี้มานั่ง แสงสว่าง การถ่ายเทของอากาศ การปราศจากสิ่งรบกวนต่าง ๆ ขนาดความกว้างของห้องเรียน การสอนซ่อมเสริม และการจัดโครงการอาหารกลางวัน

น้ำหนักความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองสังกัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ รวม ๑๕ เรื่อง ใน ๒๕ เรื่อง คือเรื่องความเพียงพอของห้องพักครู บอร์ดป้ายนิเทศ ตู้เก็บเอกสาร เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องอ็คส์น่า กระจกเขียนแผนภูมิ บัตรคำ แถบประโยค เครื่องบันทึกเสียง เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องรับโทรทัศน์ การบริการคานห้องสมุด มุมหนังสือ โครงการสุขภาพ โครงการช่วยเหลือเด็กยากจน และโครงการแนะแนว

จากตารางเดียวกันเมื่อพิจารณาแต่ละเรื่องแล้วจะเห็นว่าเรื่องที่ครูทั้งสองสังกัดเห็นว่าความเพียงพอมีค่อนข้างมาก รวม ๑๑ เรื่อง ใน ๒๕ เรื่อง คือ เรื่องความเพียงพอของอาคารเรียนที่มีอยู่จำนวนห้องตักนักเรียนทั้งหมด กระจกหน้าต่าง โตะและเกาอี้มานั่ง บอร์ด ป้ายนิเทศ แสงสว่าง การถ่ายเทของอากาศ การปราศจากสิ่งรบกวนต่าง ๆ ขนาดความกว้างของห้องเรียน โครงการอาหารกลางวัน และโครงการช่วยเหลือเด็กยากจน

เรื่องที่ครูทั้งสองสังกัดเห็นว่าความเพียงพอมีค่อนข้างน้อย รวม ๕ เรื่อง ใน ๒๕ เรื่อง คือ เรื่องความเพียงพอของห้องพักครู เครื่องบันทึกเสียง มุมหนังสือ การสอนซ่อมเสริม และโครงการแนะแนว

ส่วนเรื่องที่ครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเห็นว่าความเพียงพอมีค่อนข้างน้อย และครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครเห็นว่าความเพียงพอมีน้อย รวม ๒ เรื่อง ใน ๒๕ เรื่อง คือ เรื่องความเพียงพอของเครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายสไลด์ และเรื่องที่ครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเห็นว่าความเพียงพอมีน้อย ส่วนครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครเห็นว่าความเพียงพอมีค่อนข้างน้อย เพียงเรื่องเดียว คือ ความเพียงพอของเครื่องรับโทรทัศน์

เรื่องที่ครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเห็นว่าความเพียงพอมีค่อนข้างมาก แต่ครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครเห็นว่าความเพียงพอมีค่อนข้างน้อย รวม ๒ เรื่อง ใน ๒๕ เรื่อง คือ ความเพียงพอของตู้เก็บเอกสาร เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องฉัดสำเนา กระดาษเขียนแผนภูมิ บัตรคำ แถบประโยค หองสมุด และโครงการสุขภาพ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗ นำหนักเฉลี่ยและการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็น
ระหว่างครูชั้นประถมศึกษา ๑ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
กับสังกัดกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับหลักสูตรและวัสดุหลักสูตร

ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร และวัสดุหลักสูตร	กรมสามัญฯ			ครู ก.ท.ม.			Z
	X	S.D	ความหมาย	X	S.D	ความหมาย	
๑. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑	๒.๘๗	๐.๕๔	ค่อนข้างมาก	๒.๘๘	๐.๕๕	ค่อนข้างมาก	-๐.๑๔
๒. ความมุ่งหมายของวิชาภาษาไทย ตามหลักสูตรประถมศึกษา ๒๕๓๑ บังไว้ชัดเจน	๓.๐๘	๐.๕๗	ค่อนข้างมาก	๒.๕๖	๐.๖๓	ค่อนข้างมาก	๑.๕๒
๓. การสอนวิชาภาษาไทย ตามหลักสูตรประถมศึกษา ๒๕๒๑ ช่วยให้นักเรียนได้ศึกษาเพื่อการดำรงชีวิตมากขึ้น	๓.๐๘	๐.๕๒	ค่อนข้างมาก	๒.๕๒	๐.๕๖	ค่อนข้างมาก	๒.๐๕*
๔. การสอนวิชาภาษาไทยตามหลักสูตรประถมศึกษาต้องให้ห้องบประมาณ เพื่อให้การสอนบรรลุเป้าหมาย	๒.๕๕	๐.๖๖	ค่อนข้างมาก	๒.๖๕	๐.๗๖	ค่อนข้างมาก	๒.๕๕*

ตารางที่ ๗ (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร และวัตถุประสงค์	ครูกรมสามัญฯ			ครู ก.พ.ม.			Z
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
๕. ผู้บริหารโรงเรียนได้ให้ความ ร่วมมือและช่วยเหลือท่านใน การสอนวิชาภาษาไทยตาม หลักสูตรประถมศึกษา ๒๕๒๑	๒.๘๑	๐.๗๖	ค่อนข้างมาก	๒.๗๒	๐.๘๘	ค่อนข้างมาก	๐.๘๐
๖. ครูสามารถสอนได้ทันตาม กำหนดเวลาในหลักสูตร	๒.๕๐	๐.๗๑	ค่อนข้างน้อย	๒.๗๓	๐.๗๒	ค่อนข้างมาก	-๒.๒๗*
๗. ครูสามารถกำหนดแผนการสอน ทั้งระยะสั้นและระยะยาวได้	๒.๘๘	๐.๕๖	ค่อนข้างมาก	๒.๗๗	๐.๖๘	ค่อนข้างมาก	๐.๘๐
๘. ครูสามารถทำและใช้ตาราง สอนได้	๓.๐๐	๐.๕๕	ค่อนข้างมาก	๒.๙๓	๐.๖๐	ค่อนข้างมาก	๐.๘๖
๙. ท่านเข้าใจวิธีการใช้แผนการ สอน คู่มือครู สื่อการเรียน จนสามารถนำไปปฏิบัติได้	๒.๙๕	๐.๕๕	ค่อนข้างมาก	๒.๘๘	๐.๕๕	ค่อนข้างมาก	๐.๗๗
๑๐. ครูสามารถทบทวนบทเรียน เดิมก่อนการสอนทุกครั้งได้	๒.๘๘	๐.๖๕	ค่อนข้างมาก	๒.๘๖	๐.๕๘	ค่อนข้างมาก	๐.๗๘
๑๑. ครูสามารถสอนซ่อมเสริมแก่ เด็กที่เรียนอ่อนได้	๒.๖๖	๐.๗๑	ค่อนข้างมาก	๒.๗๘	๐.๖๗	ค่อนข้างมาก	-๑.๒๓
๑๒. นักเรียนสามารถบรรลุผลตาม วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	๒.๗๖	๐.๕๗	ค่อนข้างมาก	๒.๖๘	๐.๕๕	ค่อนข้างมาก	๑.๐๒

*
P < .๐๕

จากตารางที่ ๗ นำหนักความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองสังกัดเกี่ยวกับ
 หลักสูตรและวัสดุหลักสูตรไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ รวม ๙ เรื่อง ใน
 ๑๖ เรื่อง คือเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาภาษาไทยตามหลักสูตรประถมศึกษา ๒๕๖
 ความชัดเจนของ ความมุ่งหมายของวิชาภาษาไทย ความร่วมมือและช่วยเหลือในการสอน
 ภาษาไทยของผู้บริหารโรงเรียน ความสามารถกำหนดแผนการสอนทั้งระยะสั้นและระยะยาว
 ความสามารถทำและใช้ตารางสอน ความเข้าใจวิธีการใช้แบบการสอน คู่มือครู สื่อการเรียน
 เพื่อนำไปปฏิบัติ ความสามารถทบทวนบทเรียนเดิมก่อนสอน ความสามารถสอนซ่อมเสริมให้เด็ก
 และความสามารถสอนนักเรียนใหม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

นำหนักความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองสังกัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ
 .๐๕ รวม ๓ เรื่อง คือเรื่องการสอนวิชาภาษาไทยตามหลักสูตรประถมศึกษา ๒๕๖ ช่วย
 ให้นักเรียนได้ศึกษาเพื่อการดำรงชีวิตมากขึ้น การสอนวิชาภาษาไทยตามหลักสูตรใหม่ต้อง
 ใช้เงินหรืองบประมาณเพื่อให้อการสอนบรรลุผลตามเป้าหมาย และความสามารถสอนไต่ขั้นตาม
 กำหนดเวลาในหลักสูตร

จากตารางเดียวกันเมื่อพิจารณาแต่ละเรื่องแล้วจะเห็นว่า ครูทั้งสองสังกัดเห็นด้วย
 ค่อนข้างมากเหมือนกัน ๑๑ เรื่อง ใน ๑๖ เรื่อง คือเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชา
 ภาษาไทยตามหลักสูตรใหม่ ความชัดเจนของ ความมุ่งหมายของวิชาภาษาไทย การสอนภาษาไทย
 ช่วยให้นักเรียนได้ศึกษาเพื่อการดำรงชีวิตมากขึ้น การสอนภาษาไทยต้องใช้เงินหรืองบประมาณ
 เพื่อให้อการสอนบรรลุเป้าหมาย ความร่วมมือและช่วยเหลือในการสอนภาษาไทยของผู้บริหาร
 ความสามารถกำหนดแผนการสอนทั้งระยะสั้นและระยะยาว ความสามารถทำและใช้ตารางสอน
 ความเข้าใจวิธีการใช้แผนการสอนคู่มือครูสื่อการเรียนเพื่อนำไปปฏิบัติ ความสามารถทบทวน
 บทเรียนเดิมก่อนสอน ความสามารถสอนซ่อมเสริมให้เด็ก และความสามารถสอนนักเรียน
 ใหม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ในเรื่องที่ครูทั้งสองสังกัดเห็นตรงข้ามกัน กล่าวคือ ครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
 เห็นด้วยค่อนข้างน้อย แต่ครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เห็นด้วยค่อนข้างมากมีเพียงเรื่องเดียว
 คือเรื่องความสามารถสอนไต่ขั้นตามกำหนดเวลาในหลักสูตร

ตารางที่ ๘   นำหนักเฉลี่ยและการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างครู
 ชั้นประถมศึกษา ๑ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษากับสังกัดกรุงเทพมหานคร
 เกี่ยวกับแผนการสอนภาษาไทยและสอนประกอบต่าง ๆ ของแผนการสอนภาษาไทย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนการ สอนภาษาไทยและส่วนประกอบ ต่างๆของแผนการสอนภาษาไทย	ครูกรมสามัญฯ			ครู ก.ท.ม.			Z
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
๑. โรงเรียนสามารถปรับปรุง เปลี่ยนแปลงแผนการสอน ภาษาไทยแต่ละแผนให้เหมาะ สมกับสภาพของโรงเรียนได้	๒.๘๖	๐.๖๓	ค่อนข้างมาก	๒.๗๘	๐.๕๕	ค่อนข้างมาก	๑.๘๘
๒. แผนการสอนภาษาไทยมีส่วน ช่วยในการเตรียมการสอน ของครู	๓.๒๖	๐.๕๒	ค่อนข้างมาก	๓.๐๘	๐.๕๘	ค่อนข้างมาก	๒.๓๙*
๓. แผนการสอนภาษาไทยมีความ สอดคล้องกับจุดประสงค์ของ หลักสูตร	๓.๑๗	๐.๕๘	ค่อนข้างมาก	๓.๐๓	๐.๕๑	ค่อนข้างมาก	๒.๑๙*
๔. แผนการสอนภาษาไทยมีความ สอดคล้องกับเนื้อหาของ หลักสูตร	๓.๑๕	๐.๕๑	ค่อนข้างมาก	๓.๐๕	๐.๕๓	ค่อนข้างมาก	๑.๕๐
๕. จำนวนแผนการสอนภาษาไทย ที่กำหนดไว้เหมาะสม	๒.๘๘	๐.๗๑	ค่อนข้างมาก	๒.๗๕	๐.๕๗	ค่อนข้างมาก	๑.๘๒
๖. ความเหมาะสมในการเรียง ลำดับจากง่ายไปหายาก	๒.๘๒	๐.๖๘	ค่อนข้างมาก	๒.๗๘	๐.๖๕	ค่อนข้างมาก	๑.๓๗
๗. แผนการสอนภาษาไทยมีความ ชัดเจน	๒.๘๘	๐.๖๘	ค่อนข้างมาก	๒.๘๘	๐.๕๗	ค่อนข้างมาก	๐.๖๐

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๔ นำนักความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองสังกัดเกี่ยวกับแผนการสอนภาษาไทยและส่วนประกอบต่าง ๆ ของแผนการสอนภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ รวม ๕ เรื่อง ใน ๗ เรื่อง คือความสามารถของโรงเรียนที่ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแผนการสอนภาษาไทยแต่ละแผนให้เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน ความสอดคล้องของแผนการสอนภาษาไทยกับเนื้อหาของหลักสูตร ความเหมาะสมของจำนวนแผนการสอนภาษาไทย ความเหมาะสมในการเรียงลำดับแผนการสอนจากง่ายไปหายาก และความชัดเจนของแผนการสอนภาษาไทย

นำนักความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองสังกัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ มีเพียง ๒ เรื่อง คือเรื่องแผนการสอนภาษาไทยมีส่วนช่วยในการเตรียมการสอนของครูและความสอดคล้องของแผนการสอนภาษาไทยกับจุดประสงค์ของหลักสูตร และเป็นที่น่าสนใจที่พบว่าครูทั้งสองสังกัดมีความเห็นด้วยค่อนข้างมากในทุกเรื่อง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ นำหนักเฉลี่ยและการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างครู
 ชั้นประถมปีที่ ๑ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษากับสังกัดกรุงเทพมหานคร
 เกี่ยวกับคำชี้แจงในแผนการสอนภาษาไทย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับคำชี้แจง ในแผนการสอนภาษาไทย	ครูกรมสามัญฯ			ครู ก.ท.ม.			z
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
๑. ความชัดเจนของคำชี้แจง	๓.๑๐	๐.๕๓	ค่อนข้างมาก	๒.๖๕	๑.๐๓	ค่อนข้างมาก	๓.๔๑*
๒. ความมีประโยชน์ของคำชี้แจง ต่อครูผู้สอน	๓.๒๒	๐.๕๔	ค่อนข้างมาก	๒.๕๕	๐.๕๖	ค่อนข้างมาก	๒.๕๗*

*

$$P < .05$$

จากตารางที่ ๕ นำหนักความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองสังกัดเกี่ยวกับคำ
 ชี้แจงในแผนการสอนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ทั้งสองเรื่อง คือความ
 ชัดเจนของคำชี้แจง และความมีประโยชน์ของคำชี้แจงต่อครูผู้สอน.

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๐ นำหนักเฉลี่ยและการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่าง
 ครุชั้นประถมปีที่ ๑ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษากับสังกัดกรุงเทพมหานคร
 เกี่ยวกับแผนการเตรียมความพร้อมในแผนการสอนภาษาไทย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนการ เตรียมความพร้อมในแผนการ สอนภาษาไทย	ครูกรมสามัญฯ			ครู ก.ท.ม.			Z
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
๑. ความเข้าใจของท่านเกี่ยวกับ การเตรียมความพร้อม	๓.๐๘	๐.๑๘	ค่อนข้างมาก	๒.๘๔	๐.๔๔	ค่อนข้างมาก	๓.๑๕*
๒. ความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร	๓.๐๗	๐.๕๕	ค่อนข้างมาก	๒.๘๒	๐.๔๖	ค่อนข้างมาก	๒.๐๘*
๓. การเตรียมความพร้อมช่วยให้ การเรียนต่อไปได้ผลดีขึ้น	๓.๒๗	๐.๕๘	ค่อนข้างมาก	๓.๑๓	๐.๔๘	ค่อนข้างมาก	๑.๘๕*
๔. จำนวนแผนการเตรียมความ พร้อมที่กำหนดไว้เหมาะสม	๓.๐๑	๐.๗๑	ค่อนข้างมาก	๒.๘๐	๐.๔๔	ค่อนข้างมาก	๑.๓๖
๕. แผนการเตรียมความพร้อม เหมาะสมกับวัยและความ สามารถของเด็ก	๓.๐๑	๐.๖๘	ค่อนข้างมาก	๒.๘๒	๐.๔๘	ค่อนข้างมาก	๑.๐๗
๖. ความเหมาะสมในการเรียง ลำดับจากง่ายไปหายาก	๓.๐๔	๐.๖๓	ค่อนข้างมาก	๒.๘๘	๐.๕๖	ค่อนข้างมาก	๑.๗๗*
๗. กิจกรรมการเตรียมความพร้อม สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	๓.๐๒	๐.๖๓	ค่อนข้างมาก	๒.๘๐	๐.๕๖	ค่อนข้างมาก	๒.๖๑*
๘. ครูสามารถสอนได้ทันตามที่ กำหนด	๒.๖๔	๐.๗๘	ค่อนข้างมาก	๒.๖๖	๐.๖๔	ค่อนข้างมาก	-๐.๑๘
๙. ครูสามารถวัดและประเมินผล การเตรียมความพร้อมได้	๓.๐๐	๐.๖๐	ค่อนข้างมาก	๒.๘๕	๐.๔๓	ค่อนข้างมาก	๐.๖๘

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๑๐ นำหนักความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองสังกัดเกี่ยวกับ
แผนการเตรียมความพร้อมในแผนการสอนภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ
.๐๕ รวม ๕ เรื่อง ใน ๕ เรื่อง ก็คือความเหมาะสมของจำนวนแผนการเตรียมความพร้อม
ที่กำหนดไว้ ความเหมาะสมของแผนการเตรียมความพร้อมกับวัยและความสามารถของเด็ก
ความสามารถสอนได้ทันตามที่กำหนด และความสามารถวัดและประเมินผลการเตรียมความ
พร้อมได้

นำหนักความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองสังกัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .๐๕ รวม ๕ เรื่อง ใน ๕ เรื่อง คือเรื่องความเข้าใจของครูเกี่ยวกับการเตรียม
ความพร้อมความสอดคล้องของแผนการเตรียมความพร้อมกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การ
เตรียมความพร้อมช่วยให้นักเรียนต่อไปได้ผลดีขึ้น ความเหมาะสมในการเรียงลำดับจาก
ง่ายไปหายาก และกิจกรรมการเตรียมความพร้อมสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง.

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๑ นำหนักเฉลี่ยและการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่าง
ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษากับสังกัดกรุงเทพมหานคร
เกี่ยวกับแผนหนังสือเรียนในแผนการสอนภาษาไทย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแผน หนังสือเรียนในแผนการสอน ภาษาไทย	ครูกรมสามัญฯ			ครู ก.ท.ม.			Z
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
๑. ความเข้าใจของท่านเกี่ยวกับ แผนหนังสือเรียน	๓.๐๕	๐.๕๖	ค่อนข้างมาก	๒.๕๑	๐.๕๓	ค่อนข้างมาก	๒.๐๐*
๒. ความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร	๓.๐๕	๐.๕๖	ค่อนข้างมาก	๒.๕๖	๐.๕๔	ค่อนข้างมาก	๒.๐๕*
๓. ความเหมาะสมกับความ สามารถของนักเรียน	๒.๘๗	๐.๖๔	ค่อนข้างมาก	๒.๗๐	๐.๕๔	ค่อนข้างมาก	๒.๐๓*
๔. ความเหมาะสมในการเรียง ลำดับแผนจากง่ายไปหายาก	๒.๕๖	๐.๖๐	ค่อนข้างมาก	๒.๗๔	๐.๕๒	ค่อนข้างมาก	๒.๒๗*
๕. จำนวนแผนหนังสือเรียนที่ กำหนดไว้เหมาะสม	๒.๘๒	๐.๕๕	ค่อนข้างมาก	๒.๗๓	๐.๕๓	ค่อนข้างมาก	๑.๑๔
๖. ครูสามารถสอนทันตามเวลา ที่กำหนดในหลักสูตร	๒.๕๔	๐.๗๔	ค่อนข้างน้อย	๒.๖๔	๐.๖๒	ค่อนข้างมาก	-๑.๐๓
๗. ครูสามารถใช้แผนหนังสือเรียน ควบคู่กับหนังสือเรียนได้	๓.๐๗	๐.๕๑	ค่อนข้างมาก	๒.๕๘	๐.๕๕	ค่อนข้างมาก	๑.๓๖

จากตารางที่ ๑๑ นำหนักความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองสังกัดเกี่ยวกับ
แผนหนังสือเรียนในแผนการสอนภาษาไทย ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ รวม
๓ เรื่อง ใน ๙ เรื่อง คือเรื่องความเหมาะสมของจำนวนแผนหนังสือเรียนที่กำหนดไว้
ความสามารถสอนทันตามกำหนดในหลักสูตรและครูสามารถใช้แผนหนังสือเรียนควบคู่กับ
หนังสือเรียนได้

นำหนักความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองสังกัดแตกต่างกันที่ระดับความมีนัย
สำคัญ .๐๕ รวม ๔ เรื่อง ใน ๙ เรื่อง คือเรื่องความเข้าใจของครูเกี่ยวกับแผนหนังสือเรียน
ความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน และ
ความเหมาะสมในการเรียงลำดับแผนจากง่ายไปหายาก

เมื่อพิจารณาแต่ละเรื่องแล้วพบว่าเรื่องที่ครูทั้งสองสังกัดมีความเห็นตรงข้ามกัน
กล่าวคือ ครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษามีปัญหาค่อนข้างมาก ส่วนครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร
มีปัญหาค่อนข้างน้อย เพียงเรื่องเดียวคือ ความสามารถสอนทันตามกำหนดในหลักสูตร

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๒ นำหนักเฉลี่ยและการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่าง
 ครูชั้นประถมปีที่ ๑ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษากับสังกัดกรุงเทพมหานคร
 เกี่ยวกับความคิดรวบยอดในแผนการสอนภาษาไทย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิด รวบยอดในแผนการสอน ภาษาไทย	ครูกรมสามัญ			ครู ก.ท.ม.			Z
	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย	
๑. ความเข้าใจของท่านเกี่ยวกับ ความคิดรวบยอด	๒.๕๕	๐.๔๘	ค่อนข้างมาก	๒.๕๑	๐.๔๖	ค่อนข้างมาก	๒.๓๐*
๒. ความชัดเจนของความคิด รวบยอด	๒.๕๖	๐.๕๓	ค่อนข้างมาก	๒.๓๗	๐.๕๕	ค่อนข้างมาก	๒.๕๑*
๓. ความเหมาะสมกับความสามารถ ของนักเรียน	๒.๓๘	๐.๕๘	ค่อนข้างมาก	๒.๖๒	๐.๕๒	ค่อนข้างมาก	๒.๐๕*
๔. จำนวนความคิดรวบยอด ที่กำหนดไว้เหมาะสม	๒.๘๘	๐.๕๖	ค่อนข้างมาก	๒.๓๒	๐.๕๗	ค่อนข้างมาก	๒.๑๓*

* P < .๐๕

จากตารางที่ ๑๒ นำหนักความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองสังกัดเกี่ยวกับ
 ความคิดรวบยอดในแผนการสอนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ หมดทั้ง
 ๔ เรื่อง คือเรื่องความเข้าใจของครูเกี่ยวกับความคิดรวบยอด ความชัดเจนของความคิด
 รวบยอด ความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน และความเหมาะสมของจำนวน
 ความคิดรวบยอดที่กำหนดไว้

ตารางที่ ๑๓ นำหนักเฉลี่ยและการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่าง
 ครูชั้นประถมศึกษา ๑ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษากับสังกัดกรุงเทพมหานคร
 เกี่ยวกับจุดประสงค์ในแผนการสอนภาษาไทย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดประ- สงค์ในแผนการสอนภาษาไทย	ครูกรมสามัญฯ			ครู ก.ท.ม.			Z
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
๑. ความเข้าใจของท่านเกี่ยวกับ จุดประสงค์	๓.๐๘	๐.๔๕	ค่อนข้างมาก	๒.๕๖	๐.๔๕	ค่อนข้างมาก	๒.๐๖*
๒. ความชัดเจนของจุดประสงค์ ที่กำหนดไว้	๓.๐๒	๐.๕๘	ค่อนข้างมาก	๒.๘๗	๐.๕๘	ค่อนข้างมาก	๑.๘๓*
๓. ความเหมาะสมกับความ สามารถของนักเรียน	๒.๘๑	๐.๖๓	ค่อนข้างมาก	๒.๖๒	๐.๕๒	ค่อนข้างมาก	๒.๓๖*
๔. จุดประสงค์ที่กำหนดไว้สามารถ ปฏิบัติได้จริง	๒.๖๖	๐.๖๒	ค่อนข้างมาก	๒.๕๑	๐.๖๑	ค่อนข้างน้อย	๑.๗๓*
๕. นักเรียนสามารถบรรลุ จุดประสงค์หลังการสอน	๒.๗๒	๐.๖๒	ค่อนข้างมาก	๒.๖๒	๐.๖๐	ค่อนข้างมาก	๑.๑๗

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๑๓ นำหนักความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองสังกัดเกี่ยวกับจุดประสงค์
 ในแผนการสอนภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ เพียง ๑ เรื่อง ใน ๕ เรื่อง
 คือนักเรียนสามารถบรรลุจุดประสงค์หลังการสอน

นำหนักความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองสังกัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ
 .๐๕ รวม ๔ เรื่อง ใน ๕ เรื่อง คือเรื่องความเข้าใจของครูเกี่ยวกับจุดประสงค์ในแผนการ

สอนภาษาไทย ความชัดเจนของจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ความเหมาะสมกับความสามารถ
ของนักเรียน และจุดประสงค์ที่กำหนดไว้สามารถปฏิบัติได้จริง

เมื่อพิจารณาแต่ละเรื่องแล้วจะเห็นว่า เรื่องครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร
มีปัญหาค่อนข้างมาก คือ จุดประสงค์ที่กำหนดไว้สามารถปฏิบัติได้จริง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ นำหนักเฉลี่ยและการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่าง
ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษากับสังกัดกรุงเทพมหานคร
เกี่ยวกับเนื้อหาในแผนการสอนภาษาไทย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหา ในแผนการสอนภาษาไทย	ครูกรมสามัญฯ			ครู ก.ท.ม.			Z
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
๑. ความสอดคล้องกับความ มุ่งหมายของหลักสูตร	๓.๐๘	๐.๕๔	ค่อนข้างมาก	๒.๙๒	๐.๕๒	ค่อนข้างมาก	๒.๓๕*
๒. ความชัดเจนของเนื้อหา	๓.๐๖	๐.๖๑	ค่อนข้างมาก	๒.๙๒	๐.๕๔	ค่อนข้างมาก	๑.๘๕*
๓. ความเหมาะสมกับความ สามารถของนักเรียน	๒.๘๐	๐.๖๒	ค่อนข้างมาก	๒.๕๘	๐.๖๐	ค่อนข้างมาก	๒.๕๕*
๔. ความเหมาะสมในการเรียง ลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก	๓.๐๑	๐.๖๔	ค่อนข้างมาก	๒.๙๐	๐.๗๒	ค่อนข้างมาก	๓.๑๒*
๕. จำนวนเนื้อหาที่กำหนดไว้ มีความเหมาะสม	๒.๘๘	๐.๖๑	ค่อนข้างมาก	๒.๗๔	๐.๖๑	ค่อนข้างมาก	๑.๗๓*
๖. เนื้อหาที่กำหนดไว้เหมาะสม กับเวลาเรียน	๒.๖๔	๐.๖๗	ค่อนข้างมาก	๒.๖๐	๐.๖๓	ค่อนข้างมาก	-๐.๒๒
๗. ครูมีความสามารถในการสอน ตามเนื้อหาที่กำหนดไว้	๒.๙๐	๐.๕๖	ค่อนข้างมาก	๒.๗๓	๐.๕๓	ค่อนข้างมาก	๒.๒๒*

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๑๔ นำหนักความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองสังกัดเกี่ยวกับ
เนื้อหาในแผนการสอนภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัย .๐๕ เพียง ๑ เรื่อง
ใน ๗ เรื่อง คือเรื่องความเหมาะสมของเนื้อหา กับเวลาเรียน

นำหนักความคิดเห็นของครูทั้งสองสังกัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ รวม ๒ เรื่อง ใน ๓ เรื่อง คือเรื่องความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร ความชัดเจนของเนื้อหา ความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ความเหมาะสมในการเรียงลำดับเรื่องจากง่ายไปยาก ความเหมาะสมของจำนวนเนื้อหาที่กำหนดไว้ และความสามารถของครูในการสอนตามเนื้อหาที่กำหนด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๕ นำหนักเฉลี่ยและการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่าง
ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษากับ สังกัดกรุงเทพมหานคร
เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนในแผนการสอนภาษาไทย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การเรียนในแผนการสอน ภาษาไทย	ครูกรมสามัญฯ			ครู ก.ท.ม.			Z
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
๑. ความสอดคล้องกับความคิด รวบยอด	๓.๐๐	๐.๕๕	ค่อนข้างมาก	๒.๘๓	๐.๕๑	ค่อนข้างมาก	๒.๕๐*
๒. ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	๓.๐๑	๐.๕๑	ค่อนข้างมาก	๒.๘๓	๐.๕๐	ค่อนข้างมาก	๑.๒๔
๓. ความสอดคล้องกับเนื้อหา	๓.๐๘	๐.๕๐	ค่อนข้างมาก	๒.๘๒	๐.๕๐	ค่อนข้างมาก	๑.๘๗*
๔. ความเหมาะสมกับความ สามารถของนักเรียน	๒.๘๖	๐.๕๕	ค่อนข้างมาก	๒.๗๐	๐.๕๗	ค่อนข้างมาก	๑.๕๐
๕. การปฏิบัติกิจกรรมตามที่หลัก- สูตรกำหนดไว้ทำไ้คงาย	๒.๖๗	๐.๖๒	ค่อนข้างมาก	๒.๖๐	๐.๖๐	ค่อนข้างมาก	๐.๘๑
๖. จำนวนกิจกรรมที่กำหนดไว้มี ความเหมาะสม	๒.๗๗	๐.๖๔	ค่อนข้างมาก	๒.๖๘	๐.๕๖	ค่อนข้างมาก	๐.๘๑
๗. ความจำเป็นในการใช้สื่อ การเรียนประกอบกิจกรรม	๓.๐๘	๐.๕๘	ค่อนข้างมาก	๓.๐๑	๐.๕๘	ค่อนข้างมาก	๐.๘๖
๘. ครูผู้สอนมีเวลาเพียงพอใน การจัดกิจกรรม	๒.๖๕	๐.๖๔	ค่อนข้างน้อย	๒.๓๕	๐.๖๒	ค่อนข้างน้อย	๑.๑๒
๙. การจัดกิจกรรมเป็นอุปสรรค ต่อการสอนให้ทันตามหลักสูตร	๒.๓๕	๐.๗๕	ค่อนข้างน้อย	๒.๔๔	๐.๖๔	ค่อนข้างน้อย	๐.๘๑
๑๐. กิจกรรมช่วยให้นักเรียน เข้าใจบทเรียนดีขึ้น	๓.๑๗	๐.๖๒	ค่อนข้างมาก	๓.๑๘	๐.๕๔	ค่อนข้างมาก	๐.๑๒

ตารางที่ ๑๕ (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม การเรียนรู้ในแผนการสอน ภาษาไทย	ครูกรมสามัญฯ			ครู ก.ท.ม.			
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
๑๑. ความสนใจของนักเรียน ต่อกิจกรรม	๓.๒๔	๐.๕๕	ค่อนข้างมาก	๓.๑๐	๐.๕๖	ค่อนข้างมาก	๑.๓๓*
๑๒. การรบกวนห้องข้างเคียง เวลาจัดกิจกรรม	๒.๓๑	๐.๓๔	ค่อนข้างมาก	๒.๔๕	๐.๓๐	ค่อนข้างน้อย	๒.๕๖*

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๑๕ นำนักความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองสังกัดเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการสอนภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ รวม ๔ เรื่อง ใน ๑๒ เรื่อง คือเรื่องความสอดคล้องของแผนการสอนภาษาไทยกับวัตถุประสงค์ความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน การปฏิบัติกิจกรรมที่หลักสูตรกำหนดไว้ทำไถ่กาย ความเหมาะสมของจำนวนกิจกรรมที่กำหนดไว้ ความจำเป็นในการใช้สื่อการเรียนประกอบกิจกรรม ความมีเวลาเพียงพอของครูสอนในการจัดกิจกรรม การจัดกิจกรรมเป็นอุปสรรคต่อการสอนให้ทันตามหลักสูตร และกิจกรรมช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนดีขึ้น

นำนักความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองสังกัดแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ รวม ๔ เรื่อง ใน ๑๒ เรื่อง คือเรื่องความสอดคล้องกับความถี่รวมยอด ความสอดคล้องกับเนื้อหา ความสนใจของนักเรียนต่อกิจกรรม และการรบกวนห้องข้างเคียงเวลาจัดกิจกรรม

เรื่องที่ครูทั้งสองสังกัดเห็นว่าปัญหาค่อนข้างน้อย รวม ๕ เรื่อง ใน ๑๒ เรื่อง คือเรื่องความสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้กับความคิดรวบยอด ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ประสงค์ ความสอดคล้องกับเนื้อหา ความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน การปฏิบัติกิจกรรมที่หลักสูตรกำหนดไว้ทำได้ง่าย ความเหมาะสมของจำนวนกิจกรรมที่กำหนดไว้ ความจำเป็นในการใช้สื่อการเรียนประกอบกิจกรรม กิจกรรมช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนดีขึ้น และความสนใจของนักเรียนต่อกิจกรรม

เรื่องที่ครูทั้งสองสังกัดเห็นว่าปัญหาค่อนข้างมาก รวม ๒ เรื่อง ใน ๑๒ เรื่อง คือครูผู้สอนมีเวลาเพียงพอในการจัดกิจกรรม และการจัดกิจกรรมเป็นอุปสรรคต่อการสอนให้ทันตามหลักสูตร

ส่วนเรื่องที่ครูทั้งสองสังกัดมีความเห็นตรงข้ามกัน กล่าวคือ ครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเห็นว่าปัญหาค่อนข้างมาก แต่ครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครเห็นว่าปัญหาค่อนข้างน้อยมีเพียงเรื่องเดียว คือการรบกวนต่อห้องข้างเคียงเวลาจัดกิจกรรม

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๖ นำหนักเฉลี่ยและการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่าง
 ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษากับสังกัดกรุงเทพมหานคร
 เกี่ยวกับสื่อการเรียนในแผนการสอนภาษาไทย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อการเรียนในแผนการสอนภาษาไทย	ครูกรมสามัญฯ			ครู ก.ท.ม.			t
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
๑. การจัดหาสื่อการเรียนตามที่กำหนดทำไ้คงาย	๒.๕๒	๐.๕๕	ค่อนข้างน้อย	๒.๔๔	๐.๖๙	ค่อนข้างน้อย	๐.๘๘
๒. การสร้างสื่อการเรียนต่าง ๆ ด้วยตัวเองทำไ้คงาย	๒.๕๑	๐.๖๔	ค่อนข้างน้อย	๒.๔๗	๐.๕๗	ค่อนข้างน้อย	๐.๔๗
๓. การคัดเลือกสื่อการเรียนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ทำไ้คงาย	๒.๖๖	๐.๖๑	ค่อนข้างมาก	๒.๖๐	๐.๕๓	ค่อนข้างมาก	๐.๒๕
๔. ความมีเวลาเพียงพอในการสร้างสื่อการเรียน	๒.๑๒	๐.๗๐	ค่อนข้างน้อย	๒.๑๐	๐.๖๗	ค่อนข้างน้อย	๐.๒๑
๕. การใช้สื่อการเรียนตามที่กำหนดในแผนการสอนทำไ้คงาย	๒.๕๕	๐.๗๒	ค่อนข้างมาก	๒.๕๐	๐.๕๕	ค่อนข้างน้อย	๐.๔๖
๖. การใช้สื่อการเรียนทำให้นักเรียนสนใจเรียน	๓.๒๔	๐.๖๕	ค่อนข้างมาก	๓.๑๙	๐.๕๖	ค่อนข้างมาก	๐.๖๐
๗. ความเหมาะสมของห้องเรียนต่อการใช้สื่อการเรียน	๒.๙๒	๐.๖๖	ค่อนข้างมาก	๒.๘๐	๐.๗๒	ค่อนข้างมาก	๑.๒๓
๘. ความเหมาะสมของสภาพการเก็บรักษาสื่อการเรียน	๒.๔๔	๐.๖๙	ค่อนข้างน้อย	๒.๔๓	๐.๗๐	ค่อนข้างน้อย	๐.๕๑
๙. โรงเรียนมีงบประมาณด้านสื่อการเรียน	๒.๒๐	๐.๗๒	ค่อนข้างน้อย	๒.๒๗	๐.๘๑	ค่อนข้างน้อย	๐.๖๕

จากตารางที่ ๑๖ นำหนักความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองสังกัดเกี่ยวกับสื่อการเรียนในแผนการสอนภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ ทั้ง ๕ เรื่อง แสดงว่าครูทั้งสองสังกัดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อการเรียนในแผนการสอนภาษาไทยสอดคล้องกัน

เมื่อพิจารณาแต่ละเรื่องแล้วจะเห็นว่าเรื่องที่ครูทั้งสองสังกัดเห็นควยค่อนข้างมากเหมือนกัน รวม ๓ เรื่อง ใน ๕ เรื่อง คือการคัดเลือกสื่อการเรียนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ทำไ้กาย การใช้สื่อการเรียนทำให้นักเรียนสนใจเรียน และความเหมาะสมของห้องเรียนต่อการใ้สื่อการเรียน

เรื่องที่ครูทั้งสองสังกัดเห็นควยค่อนข้างน้อยเหมือนกัน รวม ๕ เรื่อง ใน ๕ เรื่อง คือเรื่องการจัดหาสื่อการเรียนตามที่กำหนดทำไ้กาย การสร้างสื่อการเรียนควยตัวเอง ทำไ้กาย ความมีเวลาเพียงพอในการสร้างสื่อการเรียน ความเหมาะสมของสภาพการเก็บรักษาสื่อการเรียน และโรงเรียนมีงบประมาณด้านสื่อการเรียน

เรื่องที่ครูโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเห็นว่ามปัญหาค่อนข้างน้อย แต่ครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครเห็นว่ามปัญหาค่อนข้างมาก มีเพียงเรื่องเดียว คือการใช้สื่อการเรียนตามที่กำหนดไว้ในแผนการสอนทำไ้กาย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๗ นำหนักเฉลี่ยและการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่าง
 ครูชั้นประถมปีที่ ๑ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษากับสังกัดกรุงเทพมหานคร
 เกี่ยวกับการประเมินผลให้แผนการสอนภาษาไทย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการ ประเมินผลในแผนการสอน ภาษาไทย	ครูกรมสามัญฯ			ครู ก.ท.ม.			Z
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
๑. ความเข้าใจของท่านเกี่ยวกับ การประเมินผล	๒.๘๖	๐.๕๑	ค่อนข้างมาก	๒.๘๕	๐.๕๗	ค่อนข้างมาก	๑.๔๘
๒. ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	๒.๘๔	๐.๕๔	ค่อนข้างมาก	๒.๗๕	๐.๕๒	ค่อนข้างมาก	๒.๐๐*
๓. ความเหมาะสมของวิธีการ ประเมินผล	๒.๘๐	๐.๕๐	ค่อนข้างมาก	๒.๗๕	๐.๕๗	ค่อนข้างมาก	๑.๔๕
๔. การประเมินผลตามที่กำหนด ไว้ทำได้จริง	๒.๗๕	๐.๖๐	ค่อนข้างมาก	๒.๖๔	๐.๖๔	ค่อนข้างมาก	๑.๗๐*
๕. ความมีเวลาเพียงพอในการ ประเมินผล	๒.๖๖	๐.๖๖	ค่อนข้างมาก	๒.๕๗	๐.๖๗	ค่อนข้างมาก	๐.๘๕
๖. โอกาสในการนำผลการ ประเมินไปเป็นแนวทางเพื่อ ปรับปรุง :-							
ผู้เรียน	๒.๘๖	๐.๕๒	ค่อนข้างมาก	๒.๘๕	๐.๖๑	ค่อนข้างมาก	๐.๘๘
กิจกรรมการเรียน	๒.๘๖	๐.๕๓	ค่อนข้างมาก	๒.๘๖	๐.๕๔	ค่อนข้างมาก	๐.๕๓
สื่อการเรียน	๒.๘๖	๐.๕๗	ค่อนข้างมาก	๒.๗๕	๐.๕๘	ค่อนข้างมาก	๑.๔๕

* $P < .05$

จากตารางที่ ๑๗ นำนักความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองสังกัดเกี่ยวกับการประเมินผลในแผนการสอนภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ รวม ๒ เรื่อง ใน ๘ เรื่อง คือความเข้าใจของครูเกี่ยวกับการประเมินผล ความเหมาะสมของวิธีการประเมินผล ความมีเวลาเพียงพอในการประเมินผล โอกาสในการนำผลการประเมินผลไปเป็นแนวทางเพื่อปรับปรุงผู้เรียน กิจกรรมการเรียน และสื่อการเรียน

นำนักความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองสังกัดแตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ รวม ๒ เรื่อง ใน ๘ เรื่อง คือ เรื่องความสอดคล้องของการประเมินผลกับวัตถุประสงค์ และการประเมินผลที่กำหนดไว้ทำได้จริง

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘   นำหนักเฉลี่ยและการเปรียบเทียบความได้ค่างของความคิดเห็นระหว่าง
 ครูชั้นประถมปีที่ ๑   โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษากับสังกัดกรุงเทพมหานคร
 เกี่ยวกับกิจกรรมและสื่อการเรียนที่เลือกใ้ความเหมาะสมในแผนการสอน
 ภาษาไทย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม และสื่อการเรียนที่เลือกใ้ความ เหมาะสมในแผนการสอน ภาษาไทย	กรูกรมสามัญ			ครู ก.ท.ม.			Z
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
๑. ความรุ้ความเข้าใจเกี่ยวกับ กิจกรรมและสื่อการเรียนตาม ที่เสนอแนะ	๒.๘๘	๐.๔๕	ค่อนข้างมาก	๒.๘๘	๐.๕๐	ค่อนข้างมาก	๒.๐๘
๒. ความเหมาะสมของกิจกรรม ที่เสนอแนะ	๒.๘๘	๐.๔๗	ค่อนข้างมาก	๒.๗๐	๐.๕๒	ค่อนข้างมาก	๒.๗๒*
๓. การนำกิจกรรมที่เสนอแนะไป ปฏิบัติได้	๒.๘๘	๐.๔๗	ค่อนข้างมาก	๒.๖๒	๐.๕๒	ค่อนข้างมาก	๓.๖๗*
๔. ครูสามารถดัดแปลงกิจกรรม ให้เหมาะสมได้	๒.๘๕	๐.๕๐	ค่อนข้างมาก	๒.๘๖	๐.๔๐	ค่อนข้างมาก	๑.๔๑
๕. กิจกรรมที่ทานใช้							
นิทาน	๓.๑๕	๐.๕๗	ค่อนข้างมาก	๓.	๐.๖๐	ค่อนข้างมาก	๑.๓๓
ปริศนาคำทาย	๓.๐๐	๐.๖๖	ค่อนข้างมาก	๒.๗๔	๐.๖๓	ค่อนข้างมาก	๒.๘๕*
เพลง	๓.๑๕	๐.๖๗	ค่อนข้างมาก	๓.๐๔	๐.๖๐	ค่อนข้างมาก	๑.๒๓
บทร้อยกรอง	๒.๘๐	๐.๖๘	ค่อนข้างมาก	๒.๕๘	๐.๖๕	ค่อนข้างมาก	๒.๒๗*
เกม	๒.๘๘	๐.๗๒	ค่อนข้างมาก	๒.๘๑	๐.๕๘	ค่อนข้างมาก	๐.๒๒
ภาพ	๓.๐๐	๐.๖๘	ค่อนข้างมาก	๒.๘๖	๐.๕๑	ค่อนข้างมาก	๐.๘๗
บัตรคำ	๓.๑๘	๐.๖๘	ค่อนข้างมาก	๓.๐๗	๐.๕๘	ค่อนข้างมาก	๑.๓๘

* P < .๐๕

จากตารางที่ ๑๘ นำหน้าความคิดเห็นเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองสังกัดเกี่ยวกับกิจกรรมและสื่อการเรียนที่เลือกได้ตามความเหมาะสมในแผนการสอนภาษาไทยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ รวม ๒ เรื่อง ใน ๑๐ เรื่อง คือเรื่องครูสามารถดัดแปลงกิจกรรมให้เหมาะสมได้ การใช้นิทาน เพลง เกม ภาพ และบัตรคำ

นำหน้าความคิดเห็นเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองสังกัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ รวม ๕ เรื่อง ใน ๑๖ เรื่อง คือเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมและสื่อการเรียนที่เสนอแนะ ความเหมาะสมของกิจกรรมที่เสนอแนะกับความสามารถของนักเรียน การนำกิจกรรมที่เสนอแนะไปปฏิบัติ การใช้ปริศนาคำทายและบทร่ายกรอง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๕ นำหนักเฉลี่ยและการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่าง
ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษากับสังกัดกรุงเทพมหานคร
เกี่ยวกับบัญชีรายการใช้สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ ตัวสะกด คำใหม่ และ
จุดมุ่งหมายในการสอนแต่ละบทในแผนการสอนภาษาไทย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับบัญชีรายการ ใช้สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ ตัว- สะกด คำใหม่ และจุดมุ่งหมาย ในการสอนแต่ละบท	ครูกรมสามัญฯ			ครู ก.ท.ม.			Z
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	
๑. ความเหมาะสมกับความสามารถ ของนักเรียน	๓.๐๓	๐.๕๗	ค่อนข้างมาก	๒.๗๖	๐.๕๗	ค่อนข้างมาก	๓.๓๕*
๒. ความเหมาะสมในการเรียง ลำดับจากง่ายไปหายาก	๒.๙๓	๐.๕๕	ค่อนข้างมาก	๒.๗๖	๐.๕๑	ค่อนข้างมาก	๒.๑๕*
๓. จำนวนเนื้อหาที่กำหนดไว้ ความเหมาะสม	๒.๙๑	๐.๖๐	ค่อนข้างมาก	๒.๗๙	๐.๕๐	ค่อนข้างมาก	๑.๕๔
๔. ความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด	๒.๖๕	๐.๖๕	ค่อนข้างมาก	๒.๖๙	๐.๕๔	ค่อนข้างมาก	-๐.๔๗
๕. ความถนัดของครูในการสอน เนื้อหาตามรายการ	๒.๙๑	๐.๕๓	ค่อนข้างมาก	๒.๗๙	๐.๕๒	ค่อนข้างมาก	๑.๖๒

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๑๕ นำหนักความคิดเห็นโดยเฉลี่ยของครูทั้งสองสังกัดเกี่ยวกับบัญชี
รายการใช้สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ ตัวสะกด คำใหม่ และจุดมุ่งหมายในการสอนแต่ละบท
ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕ รวม ๓ เรื่อง ใน ๕ เรื่อง คือเรื่องจำนวนเนื้อหา
ที่กำหนดไว้เหมาะสม ความเหมาะสมกับเวลาที่กำหนด และความถนัดของครูในการสอนเนื้อหา
ตามรายการ

นำหน้าความคิดเห็นโดยเฉียบของครูทั้งสองสังกัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .๐๕ รวม ๒ เรื่อง ใน ๕ เรื่อง คือความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน
และความเหมาะสมในการเรียน ำติบจากงายไปหายาก

เมื่อพิจารณาแต่ละเรื่องแล้วจะสังเกตได้ว่าครูทั้งสองสังกัดเห็นด้วยค่อนข้างมาก
เกี่ยวกับบัญชีรายการไร้อสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ ตัวสะกด คำใหม่ และจุดมุ่งหมาย
ในการสอนแต่ละบท ในแผนการสอนภาษาไทยทุกเรื่อง.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๓

ผู้วิจัยต้องการทราบความคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะของครูชั้นประถมศึกษา ๑ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดกรุงเทพมหานคร ในการสอนวิชาภาษาไทยตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ โดยใช้คำถามปลายเปิด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ตอบอย่างอิสระ และนำมาสรุปรวบรวมความคิดเห็น ปัญหาและข้อเสนอแนะของครูชั้นประถมศึกษา ๑ ในการสอนวิชาภาษาไทย ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ ได้ผลดังตารางที่ ๒๐

ตารางที่ ๒๐ ความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษา ๑ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัด กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการสอนวิชาภาษาไทยตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนครูที่แสดงความคิดเห็น	
		ครูกรมสามัญฯ	ครู ก.ท.ม.
๑.	<u>หลักสูตร</u>		
๑	หลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทย ตามหลักสูตรประถม - ศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน	๒๓	๒๐
๒	หลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทยนี้เหมาะสำหรับเด็กที่ผ่านชั้นอนุบาลมาแล้ว	๕	๖
๓	เนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมากเกินไป	๕	๓
๔	หลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทยไม่สัมพันธ์กับกลุ่มประสบการณ์อื่น	๑	๑
๒.	<u>แผนการสอนภาษาไทย</u>		
๑	แผนการสอนภาษาไทยนี้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ชั่วระยะเดียว เวลาในการเตรียมการสอน	๒๔	๒๐

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนครูที่แสดงความคิดเห็น	
		ครูกรมสามัญฯ	ครู ก.ท.ม.
๒	จำนวนแผนการสอนภาษาไทยมากเกินไป	๑๓	๑๑
๓	แผนการสอนภาษาไทยบางแผนยากเกินไป	๓	๖
๔	จำนวนคำใหม่มากเกินไป	๒	๒
๓. กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย			
๑	กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยดี ทำให้เด็ก สนุกสนานและสนใจเรียนดี	๒๕	๒๑
๒	กิจกรรมที่กำหนดไว้มากเกินไป	๑๐	๒
๓	ครูทำกิจกรรมบางอย่างไม่ดี เพราะขาดความรู้ ความเข้าใจ	๓	๔
๔	ครูร้องเพลงบางเพลงไม่ได้	๒	๓
๕	บทร่ายกรองบางบทยาวและยากเกินไป	๑	๒
๔. สื่อการเรียน			
๑	ครูไม่สามารถจัดหาสื่อการเรียนได้ครบตามที่ หลักสูตรกำหนด เนื่องจากครูไม่มีเวลาจัดทำ และ หรือขาดงบประมาณ และหรือทำสื่อการเรียนไม่เป็น	๒๕	๒๗
๒	สื่อการเรียนที่กำหนดไว้เหมาะสมช่วยให้นักเรียน เข้าใจบทเรียนดีขึ้น	๑๒	๑๐
๓	ควรจัดทำสื่อการเรียนจำหน่ายมากกว่านี้	๑๐	๑๕
๔	ควรแจกสื่อการเรียนมากกว่าเดิม	๕	๓
๕	ควรจัดตั้งศูนย์จัดทำสื่อการเรียนเพื่อให้บริการครู	๒	๔

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนครูที่แสดงความคิดเห็น	
		ครูกรมสามัญฯ	ครู ก.ท.ม.
๖	ครูไม่ถนัดใช้สื่อการเรียนประกอบการสอน	๑	๑
๗	การจัดสรรอัตราครูสอนศิลปศึกษาในโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วถึง เพื่อช่วยจัดทำสื่อการเรียน	๐	๑
	๕. การวัดผล		
๑	การวัดผลดี	๑๒	๑๕
๒	การวัดผลละเอียดเกินไป	๔	๓
๓	ครูไม่มีเวลาในการวัดผล	๓	๕
๔	การวัดผลยังไม่เป็นมาตรฐาน	๑	๑
	๖. การอบรมครู		
๑	การอบรมครูที่มีประโยชน์ช่วยให้ครูเข้าใจและนำหลักสูตรไปปฏิบัติได้	๑๑	๕
๒	ควรจัดอบรมครูให้มากขึ้น	๑๑	๗
๓	ควรอบรมครูปีละ ๒ ครั้ง	๒	๒
๔	ควรอบรมคานการทำสื่อการเรียน	๖	๖
๕	ควรอบรมคานกิจกรรมการเรียนการสอน	๔	๓
๖	ควรสาธิตการสอนตามแผนการสอนภาษาไทย	๑	๒
๗	การอบรมควร เน้นการปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี	๑	๐
	๗. อื่น ๆ		
๑	การสอนเด็กเล็กควรสอนเป็นทีม เพราะครูคนเดียวสอนทุกวิชาไม่มีเวลาทำสื่อการเรียน	๐	๑

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวนครูที่แสดงความคิดเห็น	
		ครูกรมสามัญฯ	ครู ก.ท.ม.
๒	ควร ำครูตามไปสอนชั้นประถมปีที่ ๒ เพื่อที่จะได้ มีกำลัใจเมื่อเห็นความเจริญงอกงามของเด็ก ๆ	๐	๑
๑	ครูคว สอนเป็นกลุ่มวิชา	๐	๑
๖๕	การจ ำชั้นเรียนไม่ควรมีนักเรียนเกิน ๓๕ คน	๐	๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย